

5/5

צילום אבי חי

אמנים מציגים | סטפה רייס

כל דור מוקף בתוכן ובערכים בלתי מוכנים. הגורש והק"צ של ההווה והיצירה האינדיבידואלית מטעים ומבלבלים. עולם האמנות המודרנית קשור גם בתמורות שחלות במדע, שהדימויים החזותיים שלו מחייבים הכרה בסמלים ובסימנים של זמננו. אנו נסוגים אל תוך עולם שאנו מכירים וזונחים את המאמץ להבין. במטרה להגיע להסכמה עם המציאות הסובבת אותנו, נשגבות היא האזור היחיד שבו אנו האמנים מרגישים בנוח. בעולם החושי-חזותי, עולם של עונות ומקומות זכורים, של סמלים ומטאפורות.

כל התחלה שונה: מצב רוח, אירועים, סביבה - כל אלו לוקחים חלק במסע הגילוי. כל הברל ולו הקטן ביותר בצבע, בגוון, בקו ובקומפוזיציה תלוי בכך. ברגע שהדימוי מופיע על הבר הוא מגלה את תמצית טבעו, וכל זה מתכתב ומשפיע על התפתחות היצירה. ליצור אמנות זה אפוא בבחינת גילוי ונס הנובעים מבר ריק וטהור.

אני אוהבת לעבוד על מצעים מעובדים כמו בעבודתי הנקראת "דפי לוח שנה". הרעיון שלא למחוק ולטשטש את הדימויים הקיימים אלא לאחד ביניהם, לשנות ולחדש את החומר המצוי, קסם לי. רעיון ההמשכיות מאפשר את קיומם של רעיונות חדשים ושל פתרונות כנוכחים ופורצים החוצה מן הישן. אני נהנית מהאתגר שמציבות לי טכניקות שונות כפי שאני ערה לרכבות האפשרויות המוצעות לי והמעצימות את היצירה. הדפסת האנרגיה הפיזית המעוררת בעבודה עם חומרים אלו מעצימה את ההנאה.

היחסים ההדדיים שבבסיס הצורות תמיד ריתקו אותי, תנועת ריקוד וצליל במוזיקה במיוחד. המוזיקה היא המופשטת מכל האמנויות, אך הטרמינולוגיה שלה היא לגמרי בת חלוף.

מכיוון שהייתי זמרת אני ערה לעיבודים ולהבדלים, לנטייה הקולית ולמיקום התווים. מוזיקה קלאסית תמיד מנוגנת בביתי ובסטודיו, וזה מסביר את האיכויות הפנימיות הלי-ריות ואת השמחה החושנית של הצבעים בעבודותי.

מעולם לא התחייבתי לאסכולה כזו או אחרת. בחיפושי אחר עולם חזותי ועיצבתי את שפת דימויים המקצועית שלי. על הבמה המטאפיזית אני יחד עם כל מה שאני שומעת ורואה, גם כטבע וגם כמישור המוזיקה. אם אני יכולה להעביר כל זאת - אני מסופקת ושלווה.

סטפה רייס מציגה בתערוכה "50 שנות יצירה" בבית האמנים באצירת אריה ברקוביץ'. עד 2.1.

אמנות

23.12.2010
המדריך לחיים בעיר
 MOUSE.CO.IL
 מחיר: 10.00 שקלים
 גיליון 886

אמנות | נורית טל-טנא